

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě, složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Liškové a přísedících Kateřiny Gauthierové a Jaromíra Šnajdra, v hlavním líčení konaném dne 16. července 2015, **t a k t o :**

obžalovaný

Jozef T . ,

nar. xxx v Nitře, občan Slovenské republiky, trvale bytem xxx, Slovenská republika, v ČR bytem xxx, adresa k doručování též JUDr. Ingrid Grebíková, AK, Praha 2, Jugoslávská 11,

j e v i n e n , ž e

dne 15.9.2009 v xxx, uzavřel jako jednatel společnosti XXX s.r.o., IČ: xxx, s Ing. Miloslavem P.:

- smlouvu o půjčce na částku 37.300.000,- Kč splatnou do 30.10.2009, kdy ústní dohodou mezi výše uvedenými bylo specifikováno, že finanční hotovost použije k prokázání solventnosti společnosti XXX s.r.o. při žádosti o dotaci u Agentury pro podporu podnikání a investic CZECHINVEST,

- smlouvu o půjčce na částku ve výši 12.500.000,- splatnou do 30.11.2009, kdy ústní dohodou mezi výše uvedenými bylo specifikováno, že celou finanční hotovost užije k zakoupení pozemku v Katastrálním území Dolní Řasnice,

přičemž poskytované finanční prostředky v celkové výši 49.800.000,- Kč měly být dle písemného textu obou smluv použity k nákupu pozemku v Dolní Řasnici a k činnosti spojených s touto koupí, což blíže konkretizovala výše uvedená ústní dohoda mezi Jozefem T. a Ing. Miloslavem P., ačkoliv již v době jejich uzavírání věděl, že předmětné finanční prostředky použije převážně k jinému účelu a vzhledem k finančním možnostem nebudou tyto

vráceny, přičemž poté, co byly předmětné finanční prostředky dne 18.9.2009 připsány na účet č. xxx společnosti XXX s.r.o., u Raiffeisenbank a.s., dne 18.9.2009 vybral 3.300.000,- Kč, dne 23.9.2009 vybral 10.800.000,- Kč, dne 8.10.2009 vybral 500.000,- Kč, dne 20.10.2009 vybral 6.000.000,- Kč, dne 10.11.2010 vybral 1.020.000,- Kč, dne 11.1.2010 vybral 850.000,- Kč, tedy vybral v hotovosti celkovou částku 22.470.000,- Kč, dále dne 24.9.2009 převedl na níže uvedený účet společnosti Xxx s.r.o. částku 928.200,- Kč, dne 10.10.2009 převedl na níže uvedený účet společnosti Xxx s.r.o. částku 224.910,- Kč, dne 12.10.2009 převedl na níže uvedený účet společnosti Xxx částku 5.950.000,- Kč, dne 15.10.2009 převedl na níže uvedený účet společnosti Xxx částku 3.000.000,- Kč, celkem tak poukázal na účet č. xxx společnosti Xxx s.r.o., IČ: xxx, celkovou částku 10.103.110,- Kč, dne 20.10.2010 převedl na účet č. xxx své tehdejší manželky Olgy T., částku 6.050.000,- Kč, a zbývající finanční prostředky ve výši 3.176.890,- Kč po různých částkách převedl na jiné účty nebo je vybral v hotovosti a použil je k dosud nezjištěnému účelu, dále dne 23.9.2009 převedl na účet Mgr. Michala V. č. xxx částku 8.000.000,- Kč jako platbu za nemovitost v Dolní Řasnici, kterou následně nabyla do svého majetku společnost XXX s.r.o., finanční prostředky v celkové výši 49.800.000,- Kč nevrátil, a tímto jednáním způsobil Miloslavu P. škodu v celkové výši 49.800.000,- Kč,

t e d y: sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

č í m ž s p á c h a l

zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let,**

podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s dozorem,**

podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit pošk. Ing. Miloslavu P., nar. xxx, bytem xxx, zast. zmocněncem JUDr. Romanem Jelínkem, Ph.D., advokátem se sídlem AK, Valentinská 56/11, Praha 1, majetkovou škodu ve výši 44.800.000,-Kč.

O d ů v o d n ě n í :

V průběhu dokazování během hlavního líčení zjistil soud ve výroku tohoto rozsudku popsany skutkový děj. Konkrétně bylo tedy zjištěno, že:

„dne 15.9.2009 v xxx, uzavřel jako jednatel společnosti XXX s.r.o., IČ: xxx, s Ing. Miloslavem P.:

- smlouvu o půjčce na částku 37.300.000,- Kč splatnou do 30.10.2009, kdy ústní dohodou mezi výše uvedenými bylo specifikováno, že finanční hotovost použije k prokázání solventnosti společnosti XXX s.r.o. při žádosti o dotaci u Agentury pro podporu podnikání a investic CZECHINVEST,

- smlouvu o půjčce na částku ve výši 12.500.000,- splatnou do 30.11.2009, kdy ústní dohodou mezi výše uvedenými bylo specifikováno, že celou finanční hotovost užije k zakoupení pozemku v Katastrálním území Dolní Řasnice, přičemž poskytované finanční prostředky v celkové výši 49.800.000,- Kč měly být dle písemného textu obou smluv použity k nákupu pozemku v Dolní Řasnici a k činnosti spojených s touto koupí, což blíže konkretizovala výše uvedená ústní dohoda mezi Jozefem T. a Ing. Miloslavem P., ačkoliv již v době jejich uzavírání, věděl, že předmětné finanční prostředky použije převážně k jinému účelu a vzhledem k finančním možnostem nebudou tyto vráceny, přičemž poté, co byly předmětné finanční prostředky dne 18.9.2009 připsány na účet č. xxx společnosti XXX s.r.o., u Raiffeisenbank a.s., dne 18.9.2009 vybral 3.300.000,- Kč, dne 23.9.2009 vybral 10.800.000,- Kč, dne 8.10.2009 vybral 500.000,- Kč, dne 20.10.2009 vybral 6.000.000,- Kč, dne 10.11.2010 vybral 1.020.000,- Kč, dne 11.1.2010 vybral 850.000,- Kč, tedy vybral v hotovosti celkovou částku 22.470.000,- Kč, dále dne 24.9.2009 převedl na níže uvedený účet společnosti Xxx s.r.o. částku 928.200,- Kč, dne 10.10.2009 převedl na níže uvedený účet společnosti Xxx s.r.o. částku 224.910,- Kč, dne 12.10.2009 převedl na níže uvedený účet společnosti Xxx částku 5.950.000,- Kč, dne 15.10.2009 převedl na níže uvedený účet společnosti Xxx částku 3.000.000,- Kč, celkem tak poukázal na účet č. xxx společnosti Xxx s.r.o., IČ: xxx, celkovou částku 10.103.110,- Kč, dne 20.10.2010 převedl na účet č. xxx své tehdejší manželky Olgy T., částku 6.050.000,- Kč, a zbývající finanční prostředky ve výši 3.176.890,- Kč po různých částkách převedl na jiné účty nebo je vybral v hotovosti a použil je k dosud nezjištěnému účelu, dále dne 23.9.2009 převedl na účet Mgr. Michala V. č. xxx částku 8.000.000,- Kč jako platbu za nemovitost v Dolní Řasnici, kterou následně nabyla do svého majetku společnost XXX s.r.o., finanční prostředky v celkové výši 49.800.000,- Kč nevrátil, a tímto jednáním způsobil Miloslavu P. škodu v celkové výši 49.800.000,- Kč“.

Obžalovaný **Jozef T.** v přípravném řízení využil svého zákonného práva a odmítl ve věci vypovídat, shodně odmítl vypovídat nejprve i v řízení před soudem po přednesu obžaloby, k věci se na svou žádost vyjádřil až poté, co ve věci bylo provedeno soudem veškeré dokazování.

Obžalovaný tedy dne 2.7.2015 u hlavního líčení uvedl, že prostřednictvím Ivana H. se seznámil s panem S., který měl vypracovaný projekt na výstavbu továrny na kvádry, ovšem v jiné lokalitě, s tím, že by rád spolupracoval se stavební firmou v tomto směru. S. uvedl, že s firmou V. má dohodnutý areál v Horní Řasnici, kde by se projekt na výstavbu uvedené továrny mohl realizovat, uvedl, že již proběhla nějaká jednání a je nutno zapojit do věci finančně silného partnera, neboť on to se svou společností – XXX realizovat nemůže. Takto přišli až k Romanu V., měli kanceláře asi 200 m od jejich firmy, jednalo se o demoliční firmu, neboť nejprve bylo nutno zdemolovat starý objekt. V průběhu komunikace ohledně demolice se do věci zapojil Roman V., s tím, že byla nakonec dohodnuta spolupráce právě s ním – V., S. a firmou XXX. On – obžalovaný se dobře znal s panem J., který podnikal v pojišťovnictví a finančních službách a měl dobré kontakty v bankách. Šli za ním, zda by nebyl schopen něco ve věci udělat ohledně financování výstavby a participace na projektu, přičemž on nakonec přišel s tím, že by mohl pomoci s nějakou dotací. Mělo jít o dotaci z Czechinvestu řádově v objemu 200.000.000,- Kč, rovněž jim pak představil nějakého člověka, jehož jméno si již nepamatuje, měl být právě z Czechinvestu. Ten jim tvrdil, že má možnosti v tom smyslu, že dotace by mohla být do výše 400.000.000,- Kč. Myšlenka ohledně půjčky od pana P. přišla z podnětu J. ohledně nutnosti hledat člověka, který by byl do projektu schopen půjčit peníze,

aby následně mohli profinancovat start výstavby. Právě Roman V. přišel s tím, že zná vlastníka firmy P.-demolice, pak začala komunikace s panem P.. Ten nejprve nesouhlasil s jejich návrhem, poté jim však zavolal, sešli se s ním, on jim pak slíbil, že jim pomůže a že jim půjčí. Pokud jde o veškeré dokumenty, ohledně půjčky, tak ty jsou založeny ve spise.

Dále obžalovaný uvedl, že pokud šlo o projektovou dokumentaci, J. měl projekční kancelář, takže, když bylo třeba řešit projekční činnost, šel za J., neboť neměl důvodu, aby šel to nabízet někomu cizímu. Za J. šel společně se S., který potvrdil, že projekt je schopen udělat. Pokud jde o dotace, J. přišel s tím, že společnost XXX není schopna sama jednat o dotacích, je nutno vytvořit partnerský vztah s někým, kdo má něco společného se stavební činností, proto vzniklo sdružení mezi XXX a XXX (společníkem ve firmě XXX byl právě V.), kdy toto sdružení mělo právě žádat o dotace.

Došlo též k dohodě o vypracování projektové dokumentace mezi Xxx a XXX, S. firmou, proběhly nějaké práce a přišly faktury, které S. slíbil zaplatit, neučinil to však, za fakturaci se pak zaručil směnkami. Časem se zjistilo, že projekty se dělaly na areál, který S. vůbec nepatří. On sám – obžalovaný – pak po komunikaci s panem V., který zastupoval firmu V., která vlastnila areál v Horní Řasnici, zjistil, že se S. jako budoucím kupujícím nepočítají a že mají nového zájemce, s nimi se o tom již nechtějí bavit. Zjistil, že celá práce byla zbytečná, hledal alternativní řešení ve stejné lokalitě, kterou chtěl zachovat z toho důvodu, že to bylo na hranici tří států – Česka, Polska, Německa. Našel tedy areál v Dolní Řasnici a začala celá anabáze se studií a projektem znova. On sám nikdy nic hotového, co se týkalo projektové dokumentace z Xxx neviděl, viděl toliko fakturu a směnku na S., xxx v té činnosti dále pokračovat nechtělo. Jednalo se o fakturu na 5 mil. korun, přičemž on – obžalovaný za S. tento dluh zaplatil, směnku si vzal a napsali následně smlouvu o dílo mezi XXX, s.r.o. a Xxx, v činnosti se pokračovalo dále. Činnost probíhala tak, že se setkávali na kontrolních dnech, které byly asi jednou za 14 dní, byli jim ukazovány náčrty, jak by vše mělo vypadat, setkali se zástupcem firmy Kvadra v Bratislavě, kdy tato firma vyrábí stavební kvádry pro ČR, komunikace s touto byla rozumná, neboť od této firmy, jejího zástupce pocházela metodika, jak má celý projekt vypadat, co mají halý obsahovat, rozměry, tvary, jak budou vypadat skladovací prostory vnitřní i vnější, komunikační trasy v areálu atd., přičemž oni všechny tyto získané informace poskytovali projektantům, kteří na základě toho vytvářeli celý projekt. I z těchto prací vyplynula nějaká fakturace, faktury vystavoval J. nebo někdo z Xxx, on – obžalovaný je nechával proplácet. Současně s tímto probíhala i na základě komunikace s J. další komunikace s agenturou nebo s někým z agentury ohledně specifických požadavků na vypracování projektu, kompletaci dokumentace a různých takových věcí, které se J. proplácely bez faktur v hotovosti. Z toho důvodu jsou tam pak ty výběry ve výši 3.300.000,- Kč nebo 10.800.000,- Kč, jedná se o sumy, které J. požadoval, on – obžalovaný je v bance objednal přes jejich obchodníka a ten mu prostřednictvím SMS zprávy nebo telefonicky sdělil, která pobočka v Praze je schopna takovou sumu vyplatit v hotovosti a kdy, on pak následně do té pobočky šel, peníze vybral a odnesl je buď do kanceláře v ulici Na Rybníčku v Praze 2, nebo přímo J. do kanceláře v hotovosti peníze J. předával z toho důvodu, že to on tak chtěl, tvrdil, že za to něco zaplatí, on sám neví co, bylo to všechno na materiály související s dotacemi, které měli vypracovat a zhotovit lidé, které Czechinvest označil za odborníky.

Zástavní smlouvu o zastavení pozemku v Dolní Řasnici ve prospěch Jiřího J. podepsal dne 9.10.2009 z toho důvodu, že zjistil, že mají zablokované účty a majetek společnosti v důsledku fiktivní půjčky, kterou podepsal a exekučním zápisem ztvrdil bývalý společník pan R., on (obžalovaný) se proto dohodl s exekutorem Ivankem na odkladu splatnosti exekuce

o 45 dní, za těch 45 dní pak v té době podepsali tu fiktivní půjčku, avšak jen kvůli tomu, aby katastr nemovitostí byl schopen zapsat zástavu a aby byli schopni majetek, peníze a zástavu vytáhnout z bývalého XXX, s.r.o. a zachránit tak peníze na zaměstnance, subdodávky, materiál a všechno ostatní. Byla to fiktivní půjčka, kterou J. vůči němu operuje a používá ji jako půjčku faktickou, přičemž neexistuje žádný doklad, že od J. převzal takovou sumu.

Finanční hotovost též posílal na účet své manželky, Olgy T., neboť se jednalo o obranu před exekutorem Ivankem, kdy účetní a daňová poradkyně mu poradily, že potřebují nezávislý účet. To, co se poslalo přes účet jeho manželky, se pak přepsalo na J., manželka peníze vybrala v hotovosti nebo je poslala, kam on potřeboval.

Pozemky v Dolní Řasnici zastavil ve prospěch J. právě proto, aby se nestalo, že o ně na základě exekutorského zápisu přijde, jak již uvedl. On sám viděl pouze jednu smlouvu o dotacích nebo žádost o dotace, a to tu, kterou sám na Czechinvest přes internet podal, což bylo podmínkou a J. to požadoval s tím, že zbytek zařídí, tato žádost byla zamítnuta, z jakého důvodu si nepamatuje. Peníze, které on sám (obžalovaný) obdržel od pana P. v hotovosti, vybral a předal je J., a to částečně, zbytek šel přes účet na základě faktur na Xxx za projekty. On sám P. neinformoval o tom, že peníze dává J., až následně, když se mu přiznal, že peníze na účtu nejsou, a když mu řekl, jak je použil. Došlo ke schůzce P. s J., kdy také vyšlo najevo, že J. zastavený areál dále zastavil z nějakého titulu a nemůže to P. přenechat.

Nikdo jiný, než on (obžalovaný) půjčku od pana P. nechtěl podepsat, ovšem všichni zúčastnění, kdyby to dobře dopadlo, by na tom participovali, úmyslem nebylo vytáhnout z pana P. peníze, které by se nevrátily, jednalo se o reálný projekt. Oni měli reálnou, fyzicky fungující firmu, která fungovala ve stavební činnosti, jednalo se o nový, jiný projekt.

Svou firmu pak převedl na pana H., což byl jeho obchodní partner, jeho firma pro ně dělala výkopy a kanály, přičemž když vznikla situace s R., nebyli schopni fungovat a H. jim nabídnul, že s firmou je schopen něco udělat, proto firmu prodal. Účetnictví si pan H. převzal, kde je v současné době netuší, protokol o převodu účetnictví určitě existoval, musel by ho dohledat.

Celého projektu se z počátku účastnil i pan H. a to ze začátku intenzivně, měl od S. plnou moc, nikdy ji neměl za společnost XXX, měl praxi jako stavař, všech počátečních jednání se účastnil právě H. a S., který se staral hlavně o technologickou část.

S myšlenkou dotací přišel J., půjčka se měla vrátit právě poté, co by načerpali dotace, z těch by půjčku vrátili, účelem půjčky bylo rozhábat celou věc, ne peníze nevrátit. On sám nikdy J. nic nedlužil, nesplácel mu z peněz od poškozeného J. žádný dluh. Pokud jde o 6.000.000,- Kč, které byly převedeny na účet jeho manželky, následně hrazeny J., jednalo se o uhrazené XXXU, s.r.o., které posílali na její účet, protože J. chtěl něco zaplatit, co už neví. Byly to peníze, které chodily za zakázku XXXU s.r.o. na účet jeho manželky. Za platby, které šly J. v hotovosti, nemá žádný doklad. Pokud jde o peníze na projekt v celkové výši 9.878.200,- Kč, projekty nebyly předány ani jemu ani nikomu jinému, postupem času i zjistil, že žádné projekty neexistují a jednalo se o komedii. Faktury však J. nadále proplácel, neboť ten to tak chtěl, chtěla to i paní D., a vyplývalo to i ze smlouvy. Pokud jde o plnění na základě těchto faktur, viděl toliko pracovní verze výkresů a dokumentace, fyzicky však nic nedostal. Pokud jde o peníze, které byly zajištěny zástavou na pozemku, jednalo se, jak již uvedl, o fiktivní závazek vůči J., půjčka nikdy neproběhla, přičemž pozemek se dostal do vlastnictví J. asi tak, že ten použil právě zástavní právo. Cenu pozemku J. nezaplatil, neboť jednali na základě fiktivní smlouvy o půjčce. Veškerou komunikaci s Czechinvestem zajišťoval J. s člověkem, kterého jim představil, jehož jméno si nepamatuje a ti se měli o všechno postarat.

Po něm chtěli toliko smlouvu o sdružení, kterou zajistil a z toho důvodu pak i rozšířil živnostenskou činnost o výrobu stavebních dílů. On plnil úkoly, které od J. dostával a J. platil.

P. se přiznal v momentě, kdy po něm chtěl, aby šli do banky a aby viděl, že peníze stále na účtu jsou, v tom okamžiku se P. přiznal, že peníze již na účtu nejsou, je pravdou, že předtím dal P. falešný výpis z banky v tom smyslu, že peníze se na účtu nacházejí. Falešný výpis dal P. z toho důvodu, aby to hned nepoznal, nepočítal s tím, že peníze se minou jak se minuly.

Po předestření výpovědi dle § 212 odst. 2 tr.ř., kterou obžalovaný učinil na úřední záznam v přípravném řízení, obžalovaný uvedl, že sice uvedený protokol o podaném vysvětlení podepsal, nicméně to tak nemyslel a myslel to jinak. Samozřejmě, ten nemůže soudu sloužit jako důkaz.

Svědék, poškozený, **Ing. Miloslav P.** v přípravném řízení uvedl, že v roce 2008 prodal své dvě firmy, jichž byl spoluvlastníkem se svou dcerou Nikolou V., jednalo se o firmy P., spol. s.r.o., a P. recyklace, a.s.. V době, kdy tyto firmy prodal ho oslovil Roman V., který u něho ve firmě pracoval na pozici vedoucího provozu a znal ho již řadu let, s tím, že má známého – pana T., který by měl zájem koupit spol. P. recyklace, a.s. On mu pak společnost prodal za 37.300.000,- Kč a to tak, že on na T. převedl společnost P. recyklace, a.s., T. mu poté za firmu zaplatil prostředky, které byly na jejím účtu, tedy těch 37, 3 mil. Kč tak, že je převedl na jeho účet.

Následně, po prodeji firmy, V. zorganizoval schůzku s T. (jednalo se více schůzek), kde T. mu sdělil, že má záměr stavět továrnu na stavební díly, mělo se jednat o nějakou novou technologii, šlo o projekt za cca 1 mld. Kč, a to v Horní Řasnici. T. mu vysvětloval, že potřebuje z tohoto důvodu od něho zpět půjčit peníze, které mu předtím za společnost zaplatil, tedy těch 37,3 mil. Kč, uvedl též, že má možnost získání dotace u Czechinvestu, což zařizuje pan J., a to ve výši asi 200 mil. Kč. Tyto jeho finanční prostředky T. potřeboval údajně na krátkou dobu, asi měsíc, než dotace bude poskytnuta, a to na prokázání solventnosti spol. XXX, s.r.o., patřící T.. On s tímto nakonec souhlasil, za půjčení peněz měl mít úrok 1 mil. Kč. Se vším souhlasil právě s ohledem na osobu Romana V., kterého znal řadu let a kterému důvěřoval, projekt, uvedený podnikatelský záměr, se mu zamlouval, neboť se mělo jednat o výrobu stavebních hmot novou technologií původem zřejmě z Francie, kdy cena finálních výrobků měla být asi o 50% lacinější oproti standardnímu zdivu, což vypadalo velice nadějně.

T. byl požádán tedy o zapůjčení peněz, a to z důvodu prokázání solventnosti T. firmy XXX, s.r.o., požadoval půjčit 50 mil. Kč, on mu půjčil 2 částky na základě dvou smluv, a to částku 37,3 mil. Kč dne 15.9.2009, kdy lhůta splatnosti půjčky byla dne 31.10.2009, dále pak částku 12,5 mil. Kč dne 15.9.2009, se lhůtou splatnosti 30.11.2009. Obě smlouvy byly psané na spol. XXX, s.r.o., kdy T. ve smlouvě figuroval jako ručitel, fyzická osoba, obě půjčky byly jištěny i směnkami, které obžalovaný podepsal. Pro něho byl garancí samozřejmě Roman V., bez něho by se s obžalovaným ani ne bavil, z jeho strany proto byl na požadavek na ručení od V., což bylo i následně písemně stvrzeno.

Poté, co uplynula data splatnosti půjček a finanční prostředky mu nebyly vráceny, kontaktoval telefonicky T., který mu sdělil, že dotace nebyla poskytnuta a žádal ho poté, co po něm chtěl peníze vrátit, zda by to nemohl zkusit ještě jednou, neboť dotace se poskytují vždy kvartálně. Na to T. řekl, aby mu doložil, že peníze na účtu opravdu jsou, T. mu proto přinesl osobně výpis z účtu XXX, s.r.o., z něhož vyplývalo, že peníze na účtu stále jsou, on se s tím spokojil a souhlasil, aby T. zkusil o dotaci požádat ještě jednou. Po několika týdnech,

kdy se v mezidobí opět několikrát všichni sešli, chtěl po T. vrátit finanční prostředky, on mu sdělil, že stále žádá o dotaci, odkazoval se na pana J., tvrdil, že jede za J. do Tábora a že pak bude vědět vývoj událostí. V prvním čtvrtletí r. 2010 se od V. dozvěděl, že spol. XXX a XXX stavitelství žádají o dotaci, což mu vysvětlil následně T. tak, že jedna stejná firma nemůže ve dvou po sobě jdoucích kvartálech žádat o dotaci, on již začal být ze situace nervózní. Následně se z katastru nemovitostí dozvěděl, že obžalovaný prodal parcelu v Dolní Řasnici panu J., resp. J. firmě, od Romana V. pak věděl, o jakou parcelu se jedná, což mu T. vysvětlil tak, že J. dlužil, ale že pozemky J. převede zpět na něho, až mu zaplatí dluh. Následně jel s T. do Tábora za panem J., chtěl od něho vrátit 12,5 mil. Kč za které měla být parcela koupena nebo chtěl tu parcelu, na to mu J. řekl, že parcelu klidně převede T. zpátky, ale až mu zaplatí peníze, které mu dluží, výši částky neřekl. T. tehdy řekl, že peníze nemá, jestli se na této schůzce v Táboře bavili i o dotacích si již nepamatuje.

Po prvních signálech, že vše není v pořádku si s T. domluvil schůzku, na které byl přítomen i V. a pan Tomáš K., jednatel spol. Xxx, s.r.o., kde obžalovanému řekl, že chce, aby mu přímo na pobočce banky ukázal, že peníze jsou stále na jeho účtu. T. mu přiznal, že peníze už na účtu nemá, z této informace pak byl překvapený i pan V.. Krátce po této schůzce mu T. přinesl výpis z účtu XXX s.r.o., ze kterého je jasné, kolik z celé hotovosti zaslal na účet spol. Xxx, kolik vybral v hotovosti a kolik zaslal na účet své manželky s tím, že T. mu sdělil, že i to, co vybral v hotovosti, předal týž den J..

Do dnešního dne mu obžalovaný z celkové sumy 49,8 mil. Kč ničeho nevrátil, v mezidobí došlo k postoupení pohledávky ve výši 5 mil. Kč, připojuje se tedy s nárokem na náhradu škody ve výši 44,8 mil. Kč (toto poškozený uvedl v rámci hlavního líčení dne 6.5.2015).

V řízení před soudem, u hlavního líčení dne 6.5.2015, pak poškozený též doplnil, že v rámci uvedených transakcí se též jednou či dvakrát viděl s panem S., zástupcem spol. XXX, o kterém, což ukázaly pozdější události, je přesvědčen, že je rovněž podvodník, neboť mu vydal garanci na peníze, které půjčil, ač již, jak z internetu zjistil, tato společnost vlastně nefungovala.

Shodně s poškozeným vypovídal i svědek **Roman V.** Ten uvedl, že v inkriminované době byl 16 let zaměstnancem firmy P., spol. s.r.o., se sídlem v xxx, s poškozeným se zná velmi dobře. V roce 2008 či v roce 2009 se přes svého známého, Petra V., dozvěděl, že se chystá velká demolice bývalé továrny Prefa v Horní Řasnici a protože se firma P. zabývala demoličními pracemi, akce ho zajímala a požádal V. o kontakt na někoho, kdo to má na starosti. V. ho seznámil s obžalovaným (možná to bylo ještě přes další osobu), domluvili se s obžalovaným, že do Dolní Řasnice se zajedou podívat, k tomu došlo a na schůzce v Liberci se pak sešli i s panem S.. Na této schůzce byl tedy on, S., T. a V., byl seznámen se záměrem na výstavbu továrny na betonové stavební díly, přičemž jemu se to jevilo tak, že za záměrem stojí S. a T. vystupoval jako někdo, kdo má zájem o realizaci záměru, tj. o podíl na faktické výstavbě. Součástí realizace záměru měla být kompletní demolice bývalého areálu v Horní Řasnici, byla i nějaká cenová nabídka na demolici v areálu ze strany spol. P., ale k demolici nakonec fyzicky nedošlo, neboť areál stále vlastnil původní vlastník – pan V. nebo jeho firma.

S. neměl zajištěné financování záměru, s T. ho proto několikrát navštívili, setkali se v Praze, přičemž mu navrhl, zda by se nepokusili financování projektu zajistit, tedy, že by to zajistila T. firma XXX, s.r.o. a jeho (V.) firma XXX, s.r.o., rovněž od T. zazněl návrh na financování záměru z nějaké dotace ve výši 70-80 mil. Kč, pokud si pamatuje. S tím pak

souviselo i uzavření smlouvy o sdružení mezi společnostmi XXX a XXX, jakož vystavení směnek, které měly sloužit ke garanci výplaty provize za vyřízení dotace.

Ze strany obžalovaného byl ujišťován stále, že dotace bude, že vše je v běhu, následně přišel s tím, že je možno získat daleko větší dotaci, a to 200 mil. Kč, je však třeba prokázat vlastní prostředky, kolik, obžalovaný neřekl. Následně T. přišel s informací, že by se jednalo asi o 60 mil. Kč, kdy tuto částku je nutno zajistit pro získání dotace, což bylo nad jejich možnosti.

Svěděk dále uvedl, že již neví, zda to byl jeho vlastní nápad či ho o to požádal obžalovaný, ale zašel za poškozeným panem P., dojednal schůzku, kde byl poškozený, obžalovaný a on, přičemž se jednalo asi o dvě či tři schůzky. Obžalovaný zde P. vysvětloval, jak má probíhat garance na dotaci, již si přesně vše nepamatuje, ale ví jistě, že od obžalovaného zaznělo, že zapůjčené finanční prostředky se musí složit na účet, vedený na žadatele o dotaci, na tom účtu budou celou dobu vyřizovány dotace a po vyřízení dotace budou poškozenému vráceny. Poškozený s tímto souhlasil, neví, jakou z toho měl mít provizi, patrně to bylo obsahem smluv mezi P. a XXXEM, tyto smlouvy on sám nikdy neviděl a nebyl u jejich podpisu.

Ze strany obžalovaného byl informován, že prostředky od P. byly poskytnuty, žádost o dotace byla podána, to se také poprvé dozvěděl, že žádost o dotaci byla podána na Czechinvest, což bylo jistě až poté, co s T. uzavřel smlouvu o sdružení. Podrobnosti o vyřizování dotace žádné nezazněly, ale bylo několik schůzek, kde ho obžalovaný informoval o tom, že vše probíhá v pořádku. Po dalších schůzkách a ujišťování ze strany obžalovaného, že vše probíhá v pořádku, ho Ing. P. požádal, aby u obžalovaného zajistil výpis z účtu, kde peníze měly být složeny, obžalovaný mu dal nějaký výpis, který on pak dal P.. Z iniciativy pana P. došlo ke schůzce mezi P., obžalovaným a jeho osobou, kde P. T. řekl, že se půjdou přesvědčit do pobočky banky ohledně složených finančních prostředků, zda tam opravdu stále jsou, jak je obžalovaný ujišťoval. On sám o tom dopředu nevěděl, byl z toho překvapený stejně jako obžalovaný, ten nejprve tvrdil, že je vše v pořádku a předložil výpis, že peníze jsou na účtu, když poškozený na svém požadavku trval, sdělil jim T., že peníze na účtu nejsou, což pro něho byl šok.

Následovaly další schůzky, na kterých on ani nebyl, kde se poškozený s obžalovaným snažili domluvit, jak peníze budou vráceny, přičemž poškozený ho průběžně informoval o tom, že s obžalovaným jedná, neví však s jakým výsledkem. K jakému účelu obžalovaný peníze použil, mu není známo, nebavili se o tom. Až později se dozvěděl, že za půjčené peníze byl pořízen areál v Dolní Řasnici.

V řízení před soudem, u hlavního líčení dne 2.7.2015, pak svědek doplnil, že se S. moc často do styku nepřišel, byl přítomen i kontrolním dnům, kde se předkládala drobná studie na Xxx v Praze pana J., přičemž S. působil na jednáních tím dojmem, že sežene zbylé finance a technologii do objektu.

Svěděk **Jiří J.**, jednatel spol. Xxx, s.r.o., uvedl, že s obžalovaným se zná asi 10 let, a to z pozice funkce ředitele pojišťovny AMCICO AIG LIFE, které byl obžalovaný klientem. Následně pak obžalovaný spolupracoval s jeho společností Xxx, kdy obžalovaný byl jednatelům spol. XXX, s.r.o.

V r. 2008 obžalovaný k němu do kanceláře přivedl pana S., který chtěl realizovat výstavbu továrny na prefabrikáty, tehdy u nich - u Xxx – poptával práci ateliéru, tzn. generel a další projekční činnosti. Oni S. předložili smlouvu o dílo, S. měl vytipovaný areál v Horní

Řasnici, celková zakázka od generelu až po řešení EIA měla vyjít asi na 55 mil. Kč. Do 14 dnů podepsali se S. smlouvu, za Xxx podepisovala, domnívá se, architektka D., S. měl tehdy firmu XXX. Smlouva o dílo definovala práci v rozsahu asi 12 mil. Kč, bylo ukotveno, že budou následovat další činnosti do těch 55 mil. Kč, přičemž S. zmiňoval, že bude mít nějakou formu financování z FEDu, z USA, což se později změnilo na nějakou rozvojovou banku ze Švýcarska. Součástí kontraktu byl i splátkový kalendář, po měsíci nebo dvou, když vystavili první fakturu a ta již byla po splatnosti, chtěli realizovat další práce až po zaplacení, přičemž přišli na to, že na S. jsou vedeny exekuce. Upozornili proto obžalovaného, že nebudou až do zaplacení faktury v pracích pokračovat. Ten se tehdy prezentoval jako někdo, kdo reálně měl stavět a v krátkém časovém úseku došlo k tomu, že se S. s T. dohodl, že ten převezme celou zakázku, došlo k trojí dohodě i s Xxx, s tím, že do vztahu vstoupí XXX s.r.o. Celá smlouva a fakturace se tak přepsala na XXX s.r.o., zakázka pokračovala dál a obžalovaný, resp. XXX jim uhradil první dvě faktury, dokončili první fázi generelu a další fázi, již si přesně nepamatuje jakou, ale šlo o projekt v Horní Řasnici. Od obžalovaného požadovali další podklady k areálu, S. jim byl schopen předložit pouze rezervační smlouvu, která již byla asi půl roku stará a ze které vyplývalo, že byl uhrazen rezervační poplatek. Zjistili tedy, že za 8 mil. Kč, kolik z toho bylo uhrazeno, již neví, vyhotovili rozsáhlý architektonický projekt, který je v areálu v Horní Řasnici, který však nevlastní ani obžalovaný ani S. či jejich společnosti, bylo zjištěno, že tito se jen pokouší jednat s majitelem. Výsledkem bylo, že majitel, který měl nějaké povědomí o připravovaném projektu, znásobil cenu a v té době se obžalovaný se S. rozhodli opustit variantu v Horní Řasnici a je – jako realitní kancelář, poprosili o vytipování dalších území s tím, že Dolní Řasnice byl jeden z vhodných areálů, který byl k mání. Tento areál úplně neznali, měli ho však v nabídce zprostředkované od partnerské sítě realitních kanceláří. Obžalovaný do Dolní Řasnice jel s nimi, vrátil se s podepsanou kupní smlouvou na areál, problém byl však v tom, že v tomto areálu byly zbytky nebezpečného textilního odpadu. Obžalovaný stále i po podpisu smlouvy na areál řešil se S. garanci z rozvojového fondu FEDu, kdy měli i harmonogram, do kdy musejí podat žádost. Tlačili tedy na to, aby generel z Horní Řasnice byl přenesen na nový areál v Dolní Řasnici, kdy S. měl kontakt na nějakého bankéře z Ostravy, který jim říkal, že na podání žádosti o financování musejí mít alespoň generel. Zvažovalo se tedy, že k XXXU se přibere další partner, jednali přes nějakého příbuzného obžalovaného, který pracoval v Metrostavu, a vzešlo z toho to, že obžalovaný a S., resp. XXX s.r.o. měli předložit nějaké vlastní zdroje. To bylo již v době, kdy Xxx pracovala nad rámec proplacených faktur, on proto obžalovanému, jako fyzická osoba, půjčoval nějaké peníze na další fázi projektu, a to v řádu milionu Kč a ve více případech, což vychází ze zástavní smlouvy na Dolní Řasnici. K tomuto si sám vedl notýsek s poznámkami, do kterého obžalovaný se u větších částek podepisoval, ten však již nemá k dispozici. V jeden moment pak k dlužné částce sepsali smlouvu o půjčce na 11 mil. Kč, která byla podepsána dne 25.7.2009, pak obžalovanému dál půjčoval a to asi 4 mil. Kč, posílal je na číslo účtu, které mu obžalovaný dal, což mohlo být v květnu 2010, k tomu už smlouva psaná nebyla. Z doslechu se tehdy dozvěděl o tom, že obžalovaný se S. si asi společně od poškozeného P. půjčovali na pokračování projektu, kdy v tomto s nimi byl ještě další člověk, Roman V..

Když se dozvěděl, že obžalovaný nemá peníze, tak 15.2.2010 trval na podepsání kupní smlouvy na areál v Dolní Řasnici, jako zápočtu vůči smlouvě o půjčce. Pokud jde o smlouvu o půjčce z 25.7.2009, tak měla dodatek, který sepsali asi po jednom měsíci, který upřesňoval splatnost úroku až po splacení jistiny.

Na tvorbě uvedeného generelu se ze spol. Xxx podílelo více osob, hlavně Ing. Arch. Šárka D., generel byl obžalovanému předán, domnívá se, že ho předávala právě D.. Generel měl asi 12 listů vizualizací hal v terénu, k tomu byl šanon, kde byly rozkreslené jednotlivé haly a komponenty, resp. připojení na další objekty. D. byla tehdy společnicí a jednatelkou firmy Xxx, současně odborným garantem všech projektů, jako zaměstnankyně vedena nebyla, ostatní spolupracovníci byli všichni lidé na smlouvu, živnost nebo měli vlastní s.r.o. Předmětem činnosti Xxx bylo několik činností, konkrétně šlo o realitní kancelář, ateliér, přípravu developerských projektů, kdy společnost v r. 2008 a 2009 měla dva zaměstnance, ostatní pracovali na dohody o provedení práce nebo na živnostenská oprávnění.

Generel z Horní Řasnice se překresloval na generel v Dolní Řasnici, což v celkové předpokládané částce 55 mil. Kč nebylo zohledněno, ve smlouvě o dílo a jejím dodatku je pak uvedena sleva podle tehdejšího tarifního řádu komory architektů, což kopíruje dodatečné náklady s překreslováním generelu. Za projekt Xxx určitě v hotovosti placeno nebylo, všechny platby byly převodem z účtu na účet, od S. nebyla žádná platba, v hotovosti byly pouze částečné splátky půjček od T., jak již uvedl výše. K částečnému umoření půjčky na částku 11 mil. Kč z 25.7.2009 došlo započtením vůči kupní smlouvě na areál v Dolní Řasnici, k jinému umoření této půjčky nedošlo, peníze z účtu manželky obžalovaného, které šly na jeho soukromý účet, byly na částečné umoření závazků obžalovaného vůči jeho osobě, přičemž se domnívá, že je jedno, jestli byly na výše popsanou smlouvu o půjčce nebo na jiné pozdější půjčky. On sám se nepodílel na žádné žádosti o dotaci spol. XXX nebo XXX stavitelství a.s.

S poškozeným P. se setkal jednou, když za ním přijel do Tábora, byl s ním i jakýsi pan K., přičemž P. na něj apeloval, aby na něho převedl areál v Dolní Řasnici, který s obžalovaným započtl, požadavky pana P. odmítl. Také se s P. setkal kdysi za přítomnosti obžalovaného v době, kdy kreslili zakázku, kdy zpracovávali onen generel, tehdy pochopil, že P. zvažuje, jestli nebude partnerem obžalovaného a chtěl znát rozsah jejich prací.

V řízení před soudem, u hlavního líčení dne 2.7.2015, svědek doplnil, že o projektu se dozvěděl na schůzce se S., obžalovaným a panem H., kteří měli projekt na onen výrobní areál, přičemž jak pochopil, s panem H. se obžalovaný znal z předchozí stavební praxe, poprvé se se S. a H. setkal u něho v kanceláři v pojišťovně (v kanceláři svědka J., pozn. předs. senátu), a to asi 3 měsíce před sepsáním smlouvy.

Dodal též, že zpracování projektu a smlouvu měla na starost kolegyně D., pokud jde o finanční toky, vše je obsaženo ve fakturách a smlouvách, on sám se tím nezabýval a již si na to nevzpomíná. K jednotlivým dotazům zmocněnce poškozeného pak nebyl schopen specifikovat, za co jednotlivé sumy peněz byly čerpány, s odkazem na faktury, nekonkretizované půjčky ze strany obžalovaného a smlouvy, odpovídal nekonkrétně a vyhýbavě, jak je z protokolu o hlavním líčení zcela jednoznačně patrné.

Svědčce Ing. Arch. **Šárka D.**, která byla v přípravném řízení vyslechnuta toliko na úřední záznam o podaném vysvětlení dle § 158 odst. 6 tr. ř., u hlavního líčení dne 2.7.2015 uvedla, že si pamatuje toliko na to, že se zpracovával projekt na základě zadání na výstavbu továrny na výrobu ekologických tvárníc, přičemž obžalovaného viděla pouze jednou, v průběhu, kdy o zpracovávání projektu jednala s panem H.. Jejím úkolem bylo nastudovat technologii výroby, která má původ ve Francii, byly jim též předány – veškeré podklady k pozemku v Horní Řasnici, kde zpracovávali projekt, úvodní část – územní generel, jakož podklady pro územní řízení, a to aniž tušili, že pozemek ještě není ve vlastnictví společnosti,

kteřá jim dala zadání. Následně se proto projekt přesunul do Dolní Řasnice, tam se zpracoval stejný projekt čímž jejich úloha, úloha spol. Xxx, skončila. Pokud jde o úlohu pánů S. a J., tak jejich společník - J. dojednával podmínky spolupráce, S. byl zřejmě na jedné nebo dvou schůzkách, pokud si pamatuje, byl to H., kdo hovořil o zadání o odborných věcech a konzultoval předkládané studie a návrhy, k němu však neví nic bližšího. Odměna, respektive částka za vypracování uvedeného generelu, činila v řádu milióny Kč, přesně neví, asi 5 mil. Kč, což odpovídalo honorářovému řádu. Všechny doklady k tomuto zůstaly ve firmě v Xxx, ona však již 5 let není společníkem této společnosti.

Za objednatele, asi XXX, přebíral generel určitě H., obžalovanému to nepředávala, jistě došlo k protokolárnímu předání, neboť u takového typu zakázky vždy připravovala předání projektu. Oficiálně v rámci zpracování generelu s žádnými orgány státní správy nejednali, neboť zpracovali generel, který se pak měl zpřesňovat v projektu pro územní řízení a tam už by k jednání s dotčenými orgány státní správy teprve došlo. Zjišťovali pouze regulativy v místě, kolega Ing. D. pouze telefonicky komunikoval s místně příslušným stavebním úřadem, v rámci generelu však nejednali zatím s žádnými dotčenými orgány, to bylo v plánu až při zpracování projektu pro územní řízení, ke kterému nedošlo.

V přípravném řízení byl dále vyslechnut na úřední záznam o podaném vysvětlení dle § 158 odst. 6 tr. řádu **Josef S.**, výpověď tohoto svědka se soudu nepodařilo zajistit, neboť je v celostátním pátrání, za souhlasu obžalovaného i státního zástupce pak byl úřední záznam o podaném vysvětlení toho svědka přečten, stejně tak byl dle § 211 odst. 6 tr.ř. přečten úřední záznam o podaném vysvětlení bývalé manželky obžalovaného **Olgy T.**

Josef S. dne 12.11.2013 tedy uvedl, že je majitelem a předsedou představenstva firmy XXX, která se zabývá výrobou a obchodem s betonovými a stavebními prvky. V rámci činnosti firmy se seznámil s obžalovaným. Osobu poškozeného P. zná, seznámil ho s ním pan V., který firmu pana P. řídil, nikdy však neměli žádné obchodní vztahy. O obchodech společností pana P. a obžalovaného ví toliko z doslechu, mělo jít o to, že obžalovaný měl koupit od P. jeho firmu, k tomu měl dostat asi 50 mil. Kč, to mu řekl, pan V., se kterým spolupracuje. Původně se on (S.) P., obžalovaný a V. domlouvali na společném projektu, z toho však sešlo zejména díky obžalovanému, který koupil firmu pana P., přičemž chtěli koupit areál bývalé spol. PREFA v Horní Řasnici. Následně obžalovaný zmizel a později koupil projekt v Dolní Řasnici, to ví pouze z doslechu. Mezi spol. XXX a jeho spol. XXX nikdy neexistoval a v současné době neexistuje žádný vztah, spol. XXX nikdy nehradila za spol. XXX žádné dluhy, nebyl k tomu žádný důvod, nikdy jako jednatel nepodepsal žádnou dohodu o ručení za půjčky spol. XXX, pokud něco takového existuje, jde o falzifikát.

S panem P. se sešel pouze jednou (po skončení projektu, který zůstal v teoretické rovině) u pana V., kdy P. nadával na obžalovaného, v žádném případě se on za obžalovaného nezaručoval před nikým. Spol. XXX je v útlumu, nebyla by ani schopná dluhy obžalovaného platit. V době, kdy se teoretických jednání účastnil, šlo o pozemky v Horní Řasnici, v projektu v Dolní Řasnici nikdy nefiguroval a nemůže se proto k němu vyjádřit.

Dále uvedl, že když o projektu jednali, existovala nabídka pana J., že by mohl být projekt výstavby financován z blíže neurčených dotací, jeho firma však nebyla finančně čistá, měla závazky a dle názoru J. nesplňovala podmínky pro udělení dotace, nabídl se právě obžalovaný, že by do toho šel se spol. XXX s.r.o. a že on právě bude spolupracovat s J., čímž z toho jeho firma v podstatě vypadla a o dalším vyřizování dotace mu není nic známo.

Olga T., bývalá manželka obžalovaného, pak na citovaný úřední záznam uvedla, že obžalovaný se koncem let 2008 ve své společnosti XXX, s.r.o. nepohodl s druhým jednatelem a společníkem Martinem R., požádal jí proto, aby se stala jednatelkou a společníkem této společnosti z toho důvodu, že chtěl mít společnost pod kontrolou. Ona s tím souhlasila, následně jako jednatelka a společník uvedené společnosti se však na chodu a řízení této společnosti nikterak nepodílela, vše řídil obžalovaný. Sama věděla pouze to, že společnost se zabývá stavební činností, o půjčkách a finanční situaci společnosti jí není nic známo, pouze po nějaké době byl manžel divný s tím, že ho možná najde utopeného v Orlíku nebo, že ho někdo zastřelil, nic bližšího neříkal.

S Miloslavem P. jí seznámil obžalovaný s tím, že se jedná o jeho známého, setkala se s ním asi 2x, pak se doslechla, že P. půjčil manželovi asi 50 mil. Kč, nic bližšího k tomu neví, nezná účel půjčky ani, co se s penězi stalo.

Následně byla společnost XXX s.r.o. prodána panu H., sama H. nikdy žádné materiály společnosti nepředávala, tedy ani účetnictví, pokladní hotovost atd.

Pokud jde o spol. XXX stavitelství, a.s., kde byla v období od 10.9.2009 do 31.1.2011 členkou Dozorčí rady, o tomto nikdy neví, manžel jí musel dokumenty podstrčit k podpisu, když zjistila, že zde figuruje, podala žádost o výmaz a tak se stalo k 1.6.2011. Na chodu této společnosti se nikdy nepodílela, nic o ní neví, neví ani o vztahu této společnosti ke spol. XXX s.r.o. Zná pouze Romana V., se kterým jí manžel seznámil, nic o její případné spolupráci neví.

V blíže nezjištěnou dobu začal obžalovaný hovořit o tom, že někde v Řasnici, neví, zda v Dolní nebo Horní, bude stavět továrnu, zmiňoval jméno S. a J., kteří se na tom snad měli i podílet. S. nezná, pokud jde o J., s tím byl obžalovaný velký kamarád, konzultoval s ním obchodní záležitosti. Obžalovaný tvrdil, že v Řasnici mu J. zpracuje projektovou dokumentaci za 30 mil. Kč, zda k tomu došlo, neví, neví, zda J. obžalovanému či jeho společností půjčoval peníze. Ví, že hovořili o převodech nějakých peněz, v jaké souvislosti, ale neví. O projektu v Řasnici nic bližšího rovněž neví.

S obžalovaným není v kontaktu asi od září 2010. Pokud je dotazována na její bankovní účet, má ho již asi 20 let u Raiffeisenbank, v minulosti jí obžalovaný několikrát sdělil, že jí přijde nějaká hotovost na účet, kterou má buď vybrat v hotovosti nebo přeposlat na účet, jehož číslo jí dal, na její dotaz, proč na její soukromý účet chodí platby, jí obžalovaný nikdy neodpověděl. Ona odesílatele nezjišťovala. V případě, když peníze vybrala v hotovosti, předala je na pokyn manželovi, co ten s nimi udělal neví, pokud dne 22.10.2009 přišlo ze spol. XXX s.r.o. 6.050.000,- Kč, které následně dne 21.10.2009 odeslala na účet č. xxx, učinila tak na pokyn obžalovaného, jak shora uvedla.

Ve věci byla provedena též řada listinných důkazů, konkrétně smlouvy o půjčkách mezi Ing. Miloslavem P. (věřitelem) a spol. XXX., s.r.o. (dlužníkem), doklady vztahující se k jištění uvedených smluv o půjčce, doklady vztahující se k inkriminovaným účtům, z nichž a na něž, byly jednotlivé finanční částky převáděny, jakož i doklady k zainteresovaným firmám – zejména XXX stavitelství a.s., XXX s.r.o., XXX s.r.o., XXX , a.s., xxx s.r.o. a dal, včetně výpisů z obchodního rejstříku.

Ze Smlouvy o půjčce mezi věřitelem - Ing. Miloslavem P. a dlužníkem - spol. XXX, s.r.o., zastoupenou jednatelem Jozefem T., kde jako ručitel vystupuje Jozef T. jako soukromá osoba, ze dne 15.9.2009, vyplývá mj., že věřitel se zavazuje poskytnout a již poskytl dne 15.9.2009 dlužníku půjčku ve výši 37.300.000,- Kč na koupi pozemku v Dolní Řasnici, a dlužník se zavazuje vrátit jednorázově celou dlužnou částku převodem na věřitelův účet

nejpozději do 30.10.2009, úrok je stanoven ve výši 1 mil. Kč. Půjčka byla jištěna též směnkou.

Ze Smlouvy o půjčce mezi věřitelem Ing. Miloslavem P. a dlužníkem spol. XXX s.r.o., zastoupenou obžalovaným, jednatelem ze dne 15.9.2009, kde jako ručitel je uveden obžalovaný – soukromá osoba, vyplývá, že věřitel se zavazuje poskytnout a již poskytl dne 15.9.2009 dlužníku – půjčku ve výši 12.500.000,- Kč na koupi pozemků v Dolní Řasnici, dlužník se zavazuje vrátit jednorázově celou dlužnou částku nejpozději do 30.11.2009, přičemž byl sjednán úrok ve výši 4% p.a., i tato smlouva je zajištěna směnkou vlastní. Bez zajímavosti není ani to, že v případě obou smluv je místo Dolní či Horní Řasnice uvedeno Dorní Řasnice.

Přílohami smluv je „Ručitelské prohlášení“, kterým jsou uvedené smlouvy jištěny tak, že XXX stavitelství, a.s., zastoupená Josefem T., předsedou představenstva a jednajícím, dále jen ručitelem, prohlašuje, že pro případ, že dlužník spol. XXX, s.r.o. nesplní svůj závazek vůči věřiteli Ing. Miloslavu P. ve výši 49.800.000,- Kč, včetně sjednaného smluvního úroku a smluvní pokuty ho uhradí, toto bylo podepsáno dne 19.5.2010. „Dohoda o ručení“ ze dne 9.3.2010 podepsaná věřitelem Ing. Miloslavem P. a ručitelem XXX, a.s., předsedou představenstva Josefem S., ze které vyplývá, že společnost XXX, a.s. (ručitel) pro případ nesplacení závazků spol. XXX, s.r.o., shora citovaných, tyto uhradí v plné výši včetně příslušenství.

K jištění uvedených půjček byla uzavřena i Smlouva o zastavení obchodního podílu dle § 117a o.z. mezi věřitelem Ing. Miloslavem P. a dlužníkem Romanem V. ze dne 16.9.2009, ze které vyplývá, že věřitel se s dlužníkem (který je majitelem obchodního podílu spol. XXX, spol. s.r.o., s peněžitým vkladem 42.000,- Kč, který již byl splacen, výše obchodního podílu dlužníka činí dle poměru jeho vkladu k základnímu kapitálu v této společnosti 35%) dohodl, že jako zajištění pohledávky ve výši 37.300.000,- Kč splatné do 10.11.2009, zřídí dlužník ve prospěch věřitele zástavní právo k obchodnímu podílu shora citovanému, kde zástavní právo k obchodnímu podílu vzniká zápisem zástavního práva k obchodnímu podílu do obchodního rejstříku.

Na základě všech uvedených skutečností a provedených důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaný se dopustil jednání popsaného ve výrokové části tohoto rozsudku. Z tohoto je usvědčován nejen svou výpovědí shora citovanou, ale i výpověďmi ve věci slyšených svědků, zejména poškozeného Ing. P., ale i výpověďmi svědka Romana V. a Jiřího J., částečně i Šárky D., Olgy T. a S.. Jednání obžalovaného je pak prokazováno i důkazy listinnými, které jsou shora citovány. Obhajoba obžalovaného v tom smyslu, že neměl v úmyslu podvést poškozeného a že chtěl všem svým závazkům dostat ve světle těchto důkazů, nemůže obstát. Chiméry, kterými obžalovaný své jednání odůvodňuje, tedy úmysl podnikat ve stavitelství v tom směru, že vystaví továrnu na výrobu stavebních dílů a to novou technikou, byly naprosto nereálné, neboť obžalovaný nedisponoval žádnými finančními prostředky, neměl v tomto oboru žádné zkušenosti, neboť podnikal ve stavitelství, měl stavební firmu s.r.o. v podstatě bez kmenových zaměstnanců a rozhodně se nemohl reálně domnívat, že by snad svým závazkům vůči poškozenému mohl dostat. A to již v době uzavírání smluv o půjčce. Je zcela nepochybné, že finanční prostředky, které obžalovaný získal od poškozeného, převedl na účet spol. Xxx s.r.o. z velké většiny nebo přímo osobě Jiřího J., jednatele této společnosti,

a to evidentně bez relevantního důvodu, když svědek Jiří J. hovořil o bližší nespecifikovaných půjčkách, které nikterak nemohl doložit. Pokud jde o svědka S., jakož o osobu jménem H., o které bylo hovořeno až v průběhu hlavního líčení, nabízí se i zde reálná možnost, že i tito mohli mít určitý finanční podíl na uvedených transakcích. Nicméně, soud nevyhověl návrhům zmocněnce na doplnění dokazování o výsledch svědka H., když k této osobě nebyl nikdo schopen nic bližšího uvést, stejně tak svědka S., po kterém je vyhlášeno celostátní pátrání, jakož o výsledch svědka Martina R.a, který dle sdělení zmocněnce až do r. 2010 měl působit ve spol. XXX a měl by se vyjádřit ke stavbě výrobního areálu v Horní a Dolní Řasnici, výsledch svědkyně Heleny H., která v inkriminované době měla působit jako účetní spol. XXX, aby se vyjádřila k fakturám a plnění, které bylo poskytnuto na základě faktur, jakož doplnit dokazování o zajištění výpisů z účtu firmy Xxx v době od 1.1.2009 do 31.12.2013, jakož o výsledch svědkyně manželky svědka J. Andrey H., která by se měla vyjádřit, zda ví něco o soukromých půjčkách, o kterých hovořil svědek J.. Nalézací soud považuje tyto důkazy za nadbytečné, stejně jako návrh obhájce ještě o doplnění dokazování o výsledch svědka Lhoty, jakož nové jednatelky spol. Xxx Alžběty S.. Tyto důkazy, pokud jde o vinu obžalovaného Josefa T., jsou nadbytečné, neboť vina tohoto obžalovaného byla ve věci provedenými důkazy naprosto bezpečně prokázána. Důkazy, které zmocněnec poškozeného a obhájkyne navrhovali, by mohly vést možná k zjištění, že obžalovaný se na uvedené trestné činnosti nepodílel sám, ale právě ve spojení se shora uvedenými osobami, kdy samozřejmě je i z nyní z provedených důkazů evidentní, že obžalovaný T. se na trestné činnosti nepodílel sám, ale působil jako tzv. bílý kuň pro další osoby. Nicméně, soud je vázán zásadou obžalovací a zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení, kdy obžaloba byla podána toliko na osobu Josefa T., jehož vina, jak již uvedeno, byla naprosto bezpečně prokázána. Podnětem zmocněnce poškozeného, jakož obhájkyne, by se měl státní zástupce zabývat a uložit policii, aby ve věci bylo provedeno rozsáhlejší šetření ke zjištění dalších viníků, neboť je zcela jednoznačné, že obžalovaný obohatil nejenom sebe, ale i jiného, když uvedené finanční prostředky převáděl do dispozice jiných právnických osob, případně je v hotovosti předával svědku J..

Jednání obžalovaného pak soud kvalifikoval shodně s obžalobou jako zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný sebe (i jiného) obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím škodu velkého rozsahu, tedy škodu dosahující výše nejméně 5.000.000,- Kč (v tomto případě celková škoda 49.800.000,- Kč značně tuto spodní hranici škody velkého rozsahu přesahuje). Skutkovou podstatu tohoto zvlášť závažného zločinu obžalovaný naplnil jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní. Jak již shora uvedeno, obžalovaný si musel v době uzavírání půjček zcela jednoznačně být vědom toho, že svým závazkům nebude moci dostát, navíc byl zcela nemajetný, navíc, ihned poté, co byly finanční prostředky převedeny na účet, se kterým mohl disponovat, tyto převedl v rozporu se smlouvami na další subjekty, zejména Xxx s.r.o. a svědka J.. Peněžní prostředky měly mu sloužit toliko krátkodobě k tomu, aby prokázal solventnost své společnosti pro účely získání dotací, poté je měl bez dalšího nakládání s nimi vrátit poškozenému.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v současné době se na něho hledí jako by nebyl soudně trestán, v rejstříku trestů má jeden záznam, kdy byl odsouzen rozsudkem Vojenského obvodového soudu v Bratislavě ze dne 6.4.1995, sp.zn. 4T 158/95, pro trestný čin krádeže dle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zák. k peněžitému trestu ve výměře 5.000,- Kč, který

zaplatil, odsouzení je zahlazeno, hledí se tedy na něho, jakoby odsouzen nebyl. Ze zprávy z místa bydliště – xxx, Slovenská republika, vyplývá, že zde nemá žádný záznam pro přestupek.

Po zhodnocení všech skutečností, rozhodných pro určení druhu i výše trestu, dospěl Městský soud k závěru, že přiměřeným trestem, s ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaného, jakož s ohledem na jeho částečné doznání, je možno uložit obžalovanému trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby § 209 odst. 5 tr. zákoníku (kdy pachatele lze potrestat trestem odnětí svobody v rozmezí 5-10 let, a to i přes tu skutečnost, že obžalovaný uvedeným jednáním způsobil škodu značně přesahující dolní hranici škody velkého rozsahu, jak již shora uvedeno). Pro výkon trestu ho zařadil ještě do věznice s dozorem, a to dle § 56 odst. 3 tr. zákoníku, neboť, s ohledem na to, že se v podstatě jedná o netrestaného pachatele, má za to, že obžalovaný ještě není tak narušeným pachatelem, aby musel, trest odnětí svobody vykonávat ve věznici s ostrahou, kam by podle zákonných hledisek § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku náležel. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný též byl zavázán, jak níže uvedeno k náhradě škody, bude obžalovaný v tomto typu věznice mít snazší pracovní zařazení a bude snad moci, byť v naprosto zanedbatelné míře s ohledem na celkovou výši škody, začít své dluhy hradit.

Poškozený Ing. Miloslav P. zastoupený zmocněncem, JUDr. Romanem Jelínkem Ph.D., advokátem, se řádně a včas připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody v částce 44.800.000,- Kč, kdy, jak již popsáno shora (ve výpovědi poškozeného) v případě 5.000.000,- Kč došlo k postoupení pohledávky. O nároku poškozeného nebylo žádných pochybností, proto byl obžalovaný dle § 228 odst. 1 tr. řádu uznán povinným zaplatit tomuto poškozenému uvedenou majetkovou škodu v částce 44.800.000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu. Odvolání musí být v této lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, kterého se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení o ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že výrok chybí. Odvolání má odkladný účinek.

V Praze dne 16. července 2015

za správnost vyhotovení:
Lenka Marhoulová

JUDr. Jaroslava Lišková
předsedkyně senátu